

Súd: Krajský súd Košice
Spisová značka: 8CoP/57/2019
Identifikačné číslo súdneho spisu: 7514204511
Dátum vydania rozhodnutia: 29. 03. 2019
Meno a priezvisko sudcu, VSÚ: JUDr. Marianna Hrabovecká
ECLI: ECLI:SK:KSKE:2019:7514204511.1

ROZSUDOK V MENE SLOVENSKEJ REPUBLIKY

Krajský súd v Košiciach v senáte zloženom z predsedníčky senátu JUDr. Marianny Hraboveckej a členiek senátu JUDr. Diany Solčányovej a JUDr. Ludviky Bodnárovej v právnej veci navrhovateľky H. G. nar. X.X.XXXX bývajúcej v A.D. XXX t.č. O. D. N. Z. XX proti manželovi L. G. nar. X.X.XXXX bývajúceho v Períne 178 v konaní o rozvod manželstva a úpravu výkonu rodičovských práv a povinností k maloletej S. G. nar. X.X.XXXX zastúpenej kolíznym opatrovníkom Úradom práce, sociálnych vecí a rodiny Košice, Staničné námestie č. 9, Košice o odvolaní manžela proti rozsudku Okresného súdu Košice - okolie zo 7.11.2014 č.k. 9P 88/2014-41 takto

rozhodol:

Potvrdzuje rozsudok v napadnutom výroku o výživnom na čas po rozvode manželstva pre maloletú S. G. nar. X.X.XXXX.

odôvodnenie:

1. Súd prvej inštancie rozsudkom zo 7.11.2014 č.k. 9P 88/2014-41 manželstvo navrhovateľky H. G. rod. C. nar. X.X.XXXX a manžela L. G. nar. X.X.XXXX uzavreté 3.9.1994, zapísané v knihe manželstiev Matričného úradu v Moldave nad Bodvou vo zväzku 13, ročník 1994, na strane 24, pod poradovým číslom 48 rozviedol. Na čas po rozvode zveril mal. S. G. nar. X.X.XXXX do osobnej starostlivosti navrhovateľky s tým, že obidvaja rodičia budú maloleté dieťa zastupovať a spravovať jeho majetok. Uložil manželovi (otcovi) povinnosť prispievať na výživu mal. S. 170 € mesačne vždy do 15. dňa v mesiaci dopredu navrhovateľke od právoplatnosti rozhodnutia o rozvode. Styk manžela (otca dieťaťa) s mal. S. neupravil.

2. Proti výroku rozsudku o výživnom podal v zákonnej lehote odvolanie otec dieťaťa s návrhom, aby odvolací súd zrušil rozsudok súdu prvej inštancie v napadnutom výroku a vrátil mu vec na ďalšie konanie a rozhodnutie alebo zmenil a zaviazal ho platiť na výživu mal. S. 130 € mesačne od právoplatnosti rozsudku o rozvode manželstva. Vyjadril názor, že skutkové zistenia súdu prvej inštancie nemajú oporu vo vykonanom dokazovaní a v tomto smere je zrejme aj nepreskúmateľný. Súd prvej inštancie pri určení výživného sčasti zohľadnil jeho súčasné zárobkové pomery preukázané listinnými dôkazmi predloženými súdu, avšak nezohľadnil ich v dostatočnej miere, keďže nezohľadnil jeho ďalšiu vyživovaciu povinnosť na dospelú dcéru D. G. nar. XX.X.XXXX, ktorá v konaní na Okresnom súde Košice - okolie sp.zn. 15C 82/2014 požaduje na ňom výživné 250 € mesačne ani jeho ostatné platobné povinnosti preukázané v konaní a jeho po prekonanej chorobe reálne zárobkové možnosti. Súd prvej inštancie založil svoje rozhodnutie o výživnom na princípe potenciality a svoje rozhodnutie oprel o zistenia z navrhovateľkou predložených čestných prehlásení o jeho údajných príjmoch zo živnosti, pričom pominul skutočnosť, že ide o práce vykonané v minulosti s odstupom troch až piatich rokov, ktoré z dôvodu svojho ochorenia, čo dokladoval súdu, už v takomto rozsahu vykonávať nemôže. V tejto súvislosti súd nezisťoval, s akým počtom ďalších remeselníkov tieto práce vykonával (išlo o 3 až 10 ďalších remeselníkov), s ktorými príjmy uvedené v potvrdeniach predložených súdu navrhovateľkou

musel deliť, keďže je zrejmé, že sám takýto rozsah prác vykonávať ani nemohol. Nevzdal sa žiadneho zamestnania, ale došlo k zhoršeniu jeho zdravotného stavu a neobstojí záver súdu, že porucha sluchu mu nebráni vo vykonávaní živnosti, keďže toto nemá oporu vo vykonanom dokazovaní a na takýto záver súd nemá ani potrebné odborné vedomosti. Účelovo neznižuje svoj zisk, len je čiastočne chorý. Konštatoval, že v prípade úspechu plnoletej dcéry D. G., ktorá žiada výživné 250 € mesačne, by mal platiť na obidve dcéry prakticky 40 % svojich čistých príjmov, čo je v rozpore s obvyklou judikatúrou v obdobných veciach. Navrhovateľka podľa jeho zistení najmenej dva mesiace býva v rodinnom dome v O. D. N. spolu so svojim priateľom, ktorý si zrejme zakúpili, čo súdu neuviedla, teda jej finančná situácia nie je taká, ako uviedla v konaní pred súdom prvej inštancie. Súd prvej inštancie podľa jeho názoru nesprávne zhodnotil aj jeho dočasné výdavky na dokúpenie zariadenia, ktoré nastali po odsťahovaní sa navrhovateľky z jeho domu a k jeho výdavkom na údržbu domu, ktoré je nevyhnutné vynaložiť, súd nevykonal dokazovanie, teda v tomto smere je rozhodnutie nezrozumiteľné a zmatečné.

3. Podľa § 387 ods. 1 CSP odvolací súd rozhodnutie súdu prvej inštancie potvrdí, ak je vo výroku vecne správne. Podľa ods. 2 tohto zákonného ustanovenia, ak sa odvolací súd v celom rozsahu stotožňuje s odôvodnením napadnutého rozhodnutia, môže sa v odôvodnení obmedziť len na skonštatovanie správnosti dôvodov napadnutého rozhodnutia, prípadne doplniť na zdôraznenie správnosti napadnutého rozhodnutia ďalšie dôvody.

4. Odvolací súd preskúmal rozsudok súdu prvej inštancie v napadnutom výroku o výživnom spolu s konaním, ktoré mu predchádzalo podľa § 65 CMP bez nariadenia pojednávania podľa § 385 CSP a contrario v rozsahu danom v § 66 CMP v spojení s § 219 ods. 3 CSP a dospel k záveru, že súd prvej inštancie dostatočne zistil skutočný stav veci, posúdil ho podľa správnych zákonných ustanovení Zákona o rodine, v súlade s § 191 CSP vyhodnotil dôkazy, pričom starostlivo prihliadal na všetko, čo vyšlo v konaní najavo, preto je odôvodnenie rozsudku v napadnutej časti o výživnom presvedčivé a s jeho závermi sa odvolací súd v plnom rozsahu stotožňuje. Konajúci súd sa vysporiadal s námietkami otca uplatnenými v odvolaní, ktoré tvorili jeho obranu už v priebehu konania pred súdom prvej inštancie a otec ani v odvolacom konaní neuviedol žiadne relevantné skutočnosti majúce za následok iné rozhodnutie o jeho vyživovacej povinnosti k mal. S. na čas po rozvoze manželstva. Odvolací súd je toho presvedčenia, že v priebehu konania na súde prvej inštancie boli nepochybne preukázané všetky skutočnosti podstatné pre rozhodnutie o výživnom, v dôsledku čoho ani odvolací súd nemal pochybnosti o správnosti rozhodnutia súdu prvej inštancie a zdôrazňuje, že do práva na spravodlivý proces nepatrí právo účastníka konania, aby sa súd stotožnil s jeho právnymi názormi, navrhovaním a hodnotením dôkazov, a teda za porušenie tohto základného práva nemožno považovať neúspech, resp. nevyhovenie návrhu v konaní. Odvolací súd tiež dodáva, že súd nemusí dať odpoveď na všetky otázky nastolené účastníkom konania, ale len na tie, ktoré majú pre vec podstatný význam, prípadne dostatočne objasňujú skutkový a právny základ rozhodnutia. V tomto prejednávanom prípade súd prvej inštancie dôsledne vykonal dokazovanie a úplne zistil skutočný stav, ktorý následne správne právne posúdil, pričom jeho skutkové a právne závery zjavne nie sú svojvoľné, neudržateľné a ani neboli prijaté v zrejmom omyle konajúceho súdu, ktorý by poprel zmysel a podstatu práva na spravodlivý proces. Odvolací súd ďalej konštatuje, že rozsudok súdu prvej inštancie obsahuje náležitosti rozsudku podľa § 220 ods. 2 CSP a len odlišný názor účastníka vo vzťahu k hodnoteniu dôkazov a úvahám súdu uvedených v odôvodnení rozsudku nečiní rozhodnutie nezákonným a nepreskúmateľným.

5. Odvolací súd na zdôraznenie správnosti rozhodnutia súdu prvej inštancie v napadnutej časti o výživnom dodáva, že plnenie vyživovacej povinnosti rodičov voči deťom je zákonnou povinnosťou rodičov. Pri určení rozsahu vyživovacej povinnosti súd prihliada na to, ktorý z rodičov a v akej miere sa o dieťa osobne stará. Výživné má prednosť pred inými výdavkami rodičov a pri skúmaní schopností, možností a majetkových pomerov povinného rodiča súd neberie do úvahy výdavky povinného rodiča, ktoré nie je nevyhnutné vynaložiť. Taktiež prihliada na odôvodnené potreby maloletého dieťaťa. Odvolací súd rovnako ako súd prvej inštancie dospel k záveru, že dôsledne preukázaný rozsah odôvodnených potrieb mal. S. v priebehu konania na súde prvej inštancie odôvodňuje určenie výživného 170 € mesačne, pretože je, vzhľadom na zákonné ustanovenia citované v odôvodnení napadnutého rozsudku a z nich vyplývajúce zásady, primerané reálnym zárobkovým schopnostiam a možnostiam otca po zohľadnení, že má ďalšiu vyživovaciu povinnosť k plnoletej dcére D. G. nar. XX.X.XXXX a zohľadňuje aj odôvodnené potreby mal. S. do výšky príjmu otca. Odvolací súd poznamenáva, že pomery otca, na ktoré sa odvoláva, sú vyjadrené v napadnutom rozsudku určením výživného 170 € mesačne (ktoré predstavuje výživné 5,60 € na jeden deň) a dodáva, že súdom určené výživné je primerané schopnostiam

a možnostiam otca plniť si vyživovaciu povinnosť voči maloletej dcére v tomto rozsahu aj pri zohľadnení, že má ďalšiu vyživovaciu povinnosť voči dieťaťu.

6. Odvolací súd tiež dodáva, že v prípade určenia výživného od rodiča pre maloleté dieťa musí byť zachovaný princíp ochrany záujmu maloletého dieťaťa, kedy je súd povinný vychádzať z čl. 27 Dohovoru o právach dieťaťa zverejneným v Zbierke zákonov ako oznámenie FMZB pod č. 104/1991, z ktorého vyplýva, že sa má prihliadať na právo každého dieťaťa na životnú úroveň potrebnú pre jeho telesný, duševný a duchovný vývoj a pri skúmaní potrieb oprávneného dieťaťa je potrebné vziať do úvahy nielen potreby obvyklé a pravidelne sa vyskytujúce, ale aj potreby nepravidelné alebo náhodné. S poukazom na zásady vyplývajúce z Dohovoru nie je zákonne možné vyhodnotiť konanie (hospodárenie) rodiča, ktoré eventuálne vyvoláva stratu a súčasne možnosť poskytovania primeraného výživného pre svoje dieťa, v neprospech dieťaťa odkázaného svojou výživou na rodiča.

7. V kontexte zisteného skutočného stavu súdom prvej inštancie považoval odvolací súd námietky otca za účelovú obranu v snahe dosiahnuť priaznivejšie rozhodnutie vo veci, ako na to vo svojej úvahe poukazoval v podstate aj súd prvej inštancie.

8. Z vyššie uvedených dôvodov odvolací súd podľa § 387 ods. 1 CSP rozsudok súdu prvej inštancie v napadnutom výroku o výživnom potvrdil ako vecne správny a nakoľko sa v plnom rozsahu stotožnil s rozhodnutím súdu prvej inštancie, v odôvodnení sa obmedzil iba na skonštatovanie správnosti dôvodov napadnutého rozhodnutia a na zdôraznenie správnosti rozhodnutia doplnil ďalšie dôvody podľa § 387 ods. 2 CSP.

9. Rozhodnutie bolo prijaté odvolacím senátom pomerom hlasov 3:0.

Poučenie:

Proti rozhodnutiu odvolacieho súdu odvolanie nie je prípustné.

Proti rozhodnutiu odvolacieho súdu je prípustné dovolanie, ak to zákon pripúšťa (§ 419 a nasl. CSP) v lehote dvoch mesiacov od doručenia rozhodnutia odvolacieho súdu oprávnenému subjektu na súde, ktorý rozhodoval v prvej inštancii. Ak bolo vydané opravné uznesenie, lehota plynie znovu od doručenia opravného uznesenia len v rozsahu vykonanej opravy (§ 427 ods. 1 CSP).

Dovolateľ musí byť v dovolacom konaní zastúpený advokátom. Dovolanie a iné podania dovolateľa musia byť spísané advokátom (§ 429 ods. 1 CSP). Uvedená povinnosť neplatí, ak je dovolateľ fyzická osoba, ktorá má vysokoškolské právnické vzdelanie druhého stupňa (§ 429 ods. 2 CSP).

V dovolaní sa popri všeobecných náležitostiach podania uvedie, proti ktorému rozhodnutiu smeruje, v akom rozsahu sa toto rozhodnutie napáda, z akých dôvodov sa rozhodnutie považuje za nesprávne (dovolacie dôvody) a čoho sa dovolateľ domáha (dovolací návrh) (§ 428 CSP).